

Zeitschrift: Annalas da la Societad Retorumantscha
Herausgeber: Societad Retorumantscha
Band: 58 (1944)

Artikel: La bacharéja : cumegia an catter acts
Autor: Nicolay, Giachem
DOI: <https://doi.org/10.5169/seals-213613>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften auf E-Periodica. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen sowie auf Social Media-Kanälen oder Webseiten ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. [Mehr erfahren](#)

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. La reproduction d'images dans des publications imprimées ou en ligne ainsi que sur des canaux de médias sociaux ou des sites web n'est autorisée qu'avec l'accord préalable des détenteurs des droits. [En savoir plus](#)

Terms of use

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. Publishing images in print and online publications, as well as on social media channels or websites, is only permitted with the prior consent of the rights holders. [Find out more](#)

Download PDF: 22.08.2025

ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>

La bacharéja

cumegia an catter acts da

Giachem Nicolay

Parsonas:

Crastota Andreia, cuntadén

Chatréna, la sé donna

Mengia
Chasper }
Polet }

ils sés unfants

Farlenda Hans Lozi, cuntadén

Flurin
Anna }

ils sés unfants

Brinett Gieri, numno il pugneder

Fandètsch Clo, mezcher

Plesch, Toni, Zon, zouans

Not, il giteder

Prefaziun

Quista pitschna farsa i'l idiom bergunzinais eira scritta il prüm in rumauntsch d'Engiadin' ota, scu ch'ais il solit üsito a Bravuogn, essendo vegn in prüma lingia cultivo in nossas scoulas. Daspera però vegn quel idiom eir — e que principelmaing traunter pêr — cultivo co e lo litteraricamaing. (Vide: il dialect e'l rumauntsch da Bravuogn, da G. G. Cloetta, stampo da l'Engadin Press Co., Samedan.)

In seguit giavüschet alura nos redactur da las Annalas, signr. J. Luzzi, da metter il töch i'l idiom bergunzinais per cultiver tuot noss dialects e cotres amplificher nossa lingua in generel.

Gugent am suottamettet a quist giavüsch, pudiand cotres prester üna pitschna contribuziun pel rumauntsch da mia patria natela, saviand cha bgeras chosas vaun in schmanchaunza, scha nu vegnan druedas diligaintamaing. Bain am gnit il resentimaint d'insufficienza, vuliand alura adëmpir l'incumbenza in möd sufficiant, essendo eira per me terrain tuottaffat nouv, aviand fin uossa be poch u ünguotta exercito quaist dialect in scrit. Però il tema tschernieu eira per me uschè attractiv, causa ch'el demonstrescha ün'üsaunza veglia da Bravuogn: «Igl anguler il bieschz da maz», ch'eau pruvet tuottüna da gnir a böti eir scha que nu m'ais reuschieu tuot in möd pretais. Natürelmaing stuvet implir our il töch auncha cun otras chosas chi scuntran in chesas paurilas, uschigliö nu füss rivo tar üngün dráma. Scu cha'l lectur chattaro, nu tratta il drama da l'andamaint d'üna bacharia, bgeranzi da *l'introducziun* da quella, chi do ad el la culur umoristica. Speresch cha nossas societeds dramaticas possan fer adöver dal töch e'l giodair seriusamaing ed a medem temp cun bun umur.

Giachem Nicolay.

Cuortas annotaziuns

I. la pronunzha.

é cler	scu'l frances:	vérité, été	u'l rumauntsch:	geda, chesa
è s-chür	„ „ :	mère, père	„ „ :	svelt, dret
ê lung	„ „ :	tête, honnête	„ „ :	pêsch, pér
ò s-chür	„ „ :	école, parole	„ „ :	solit, noss
ô cler	„ „ :	dôme, ôte	„ „ :	talvo, cho
î lung	„ „ :	cri, puis	(Bravuogn)	: zî (löñch), bî (bel)
n nasel	„ „ :	grand, chant		: paun, chaun

Per motiv da stampa d'he lascho davent il segn «ñ» e lasch seguir varquaunts exaimpels: ènt (aint), cumènza (cumainza), angin (üngün), vén (vain e vin), bèn (bain), sènt (saint), giatén (dispütta), parfén (perfin), turmènt (turmaint), daman (damaun), fén (infin), fèn (fain), lèna (laina), bun, avant, tranter, én'ni (sun els), an'ni (haun els), lèns (vulains nus), adéna (adüna), sènza (sainza), anzèna (insaina), pan, chan, tant, ston (stun); *n* *cler* però: cun, anoua, an (in), sen (sün), varon, luna (glüna), cuntrari, mancher, render, vender, anguler mincha, anchichi, vischnancha.

II. l'ortografia.

que, quel, quels, quella, quellas, quist, quistas ais da pronunzcher scu: ke, kel, kels, kellá, kellas, kist, kistas.

Eau d'he evito taunt cu pussibel il k scrit, perche ch'el nu'm pera dad esser rumauntsch e d'he miss il *qu*, chi vain pronunzcho eir in Engiadina bger scu k. In connexiun culla dumanda dal k vuless ventiler auch' ün oter punct da vista. Am pera nempe, cha il k dür svanescha viëpü eir i'l dialect da Bravuogn. Ün il sainta uossa püchöntsch pü lam, bod scu g. In conseguenza da que d'he scrit il g, p. ex. egr (ir), nogs (nus), gnegr (gnir), s-chigr (s-chür), sgigr (sgür), negr (nair), adascogs (adascus), surtegr (sortir), gliogt (glieud).

III. Otras remarcabiliteds.

gl zieva il verb: vogl (vo que), stogl (sto que), pogl (po que)

al zieva il verb: vessal (vess el), féssal (füss el), votal (voul el)

ni zieva il verb: mett'ni (mettan els), dess'ni (dessan els)

ni zieva ils verbs ausiliers avair ed esser: an'ni (haun els), en'ni (sun els)

i agiundschand al verb: soni (sun eau), possi (poss eau), doni (dun eau), scu ais = aise, brich = bricha

A füssan amo diversas chosas remarchablas in quist dialect, las quelas però il lectur cun attenziun chattaro svess.

La bacharéja
cumegia an catter acts da
Giachem Nicolay

PRÉM ACT

(Ena stegva da pocr)

1. scena

(Davos la scena én tambur dond sél dschomber. Chasper a Flurin èntran an mandura militera.)

Chasper: Alla fén darcho a chesa.

Flurin: Barratond la bissacha cun én megler léz.

Chasper: A sabel a schluppet cun badégl a fuorcha.

Flurin: Turnister, tschaco a mascra ènt an s-chaffa.

Chasper: Juhe! la véta lébra cumènza.

Flurin: La lavogr ans cloma an chesa a fuénz.

Chasper: Passeda la véta da sudo. — Angin a chesa? Ah, cò vén la mé sorina.

Mengia (*antrond*): Ma che dalettegvel fer am pera cò. Bun dé frer, bèngni Flurin! Im gnegs tot inaspizedamènz a chesa.

Flurin: Vacanzas Mengina!

Chasper: Méss sén piket, sorina!

Flurin: Beo quel chi chatta ancha ils sés zieva il lung sarvetsch,
(vers Mengia): ad éna biala marogsina.

Mengia: Adulatogr! Séllas vossas vejas as scuntra bglieras marogsinas.

Chasper: Tottafaz fallo, vejas scumandedas!

Mengia: Scumando?

Flurin: Ma hei, scumando dil chapitani. (*Els reian*).

Mengia: Ev sènt bèn las vossas parlatas, ma i'mancha la cretta.

Crastota (*davos la scena*): Polet, Polet, i è ogra d'égr a scola!

Chasper (*vers Mengia*): Cò el il bap?

Mengia: Adéna da schgliata luna, marmuégn a stinô. Quella cuntrarieted a quel giatén nu'l vo ôr d'cho.

Chasper: Quel miserabel giatén par éna bagatella!

Flurin: Hei, propi, lèz am fo pissier. Ev sto discuérer anch'a cul bap. — Ma ôssa egl ogra da'm fer or d'la puélvra.

(Chasper a Flurin sortan.)

Mengia: I zarò bèn grev da pglier il chaprezzi. Propi trist, cur cha telas chosas separen chantunègs. (*Sorta.*)

Crastota (*entra*): Che misigeria a schmaladischion! Tot vo sot-sogr! A vé lo quel testun d'en Farlenda —, na (*fo ils puégnis*).

Chasper (*entra*): Bun dé bap!

Crastota: Bèngni Chasper co tar nogs! Bèn zî ogl diro il voss sarvetsch. Ma ossa egl nom da render ènt que chi è manchanto il davos tèmp. Ma forzas zounas a bun curaschi gnaron a gadugner la battaglia.

Chasper: Nogs lèn sperer bap, da mè nu mancharogl.

Crastota: Brav Chasper! Ma par éna geda ad oravant tot metta a lia la té armadura. A zieva egl nom da fer chommas.

(Chasper vò.)

Quel vé cué dil Farlenda, il Flurin, sèja er da retuorn. Quels vigliaron bèn par amogr d'la pesch metter terms a Crastota — Trentamillidiavel! — Nun egl co da s'almenter? Ev m'anrigl bi d'adavegr faz cún el il duégt d'ansaver..

Chatrena (*antronnd*): Che schmaladeschast co darcho sènza mutegv?

Crastota: Bèn mutegv auénda, scha quella zèrp, scha quel sgrignun melfaz cué angola il més tarrèn!

Chatrena: I nun è cumpruo anguétta, zieva ch'igl avazun o piglio davent ils terms. Par éna tela piculezza adavegr cuñtrarieteds? En craschzan cun san antalèz nu fo da quellas strambareias.

Crastota: Che avazun, quels furbaz an faz!

Chatrena: Psst! bech memma dad ot Andreia, da cumpruer nu féssast capabel. Egl ér la valogr da fer tanta canera parvéja d'en chantonet a't piglier l'unocr? Andreia, séjast scort, fo la pesch. Che zî er la gliogd, che tschantschas datigl!

Crastota: Im è parveja dil drèz; il més drèz stoja defender.

Chatrena: Il drèz stat bglieras gedas sén flègvlas chommas, sch'ins contemplescha el bi d'éna vart. Il drèz, chi's figurescha bglieras gedas, o dabsénz d'la correctura. Arer drez a fer bial

suelch, tona il proverbi. Ins sto bèn pundarer a dischfranzcher las chosas.

C r a s t o t a : D'la mé vart giescha'l, basta a punctum! (*Sorta.*)

C h a t r e n a : O, cher Senaret! El nu so propi bech amblider a fo da quels sténchels. Quist stordscher il drèz, quista avarizcha, chi causescha tanta disfutura a disdréja la pesch a cuntantezza an famiglia!

M e n g i a (*vén ènt*): O mamma, mammina, cô el oz il bap usche asper! Gnanch' én pled drez nu do'l plé, anguétta nun è anandrèz, na propi rastézzi.

C h a t r e n a : Hei, propi scu sch'el vess il nègr an el. Quel mel privo cunflict da terms cuzo'n Curzéns fo gnegr el bod miax bluord.

M e n g i a : A semna zierchel sella veja d'amizizcha. Parfén la mé megldra ameia, l'Anna, nu suos-cha gnégr plé no tar noggs.

C h a t r e n a : Scumander vot'al tottas relazions culs noss chantunègs. O, che turmènt, propi da ster sel cho. — Ma ôssa fo fia pa'l zanter, i è ancha briné sén platta. (*Sortan.*)

2. scena

C h a s p e r (*entra*): Chasper, Chasper, Chasper, totta daman Chasper! Chasper prepara fèn, Chasper taglia strom, Chasper porta lèna an chadafia! Na, propi da sagliegr or d'la pial. (*I pecha.*) Anavant!

A n n a (*antrond*): Ah, — bun dé Chasper!

C h a s p e r : Ma bun dé, Annina biala!

A n n a : Ev lègva —, hei — che — ah — ev lègva bi discuérer cun Mengia.

C h a s p e r : La mamma o tramess ella t'il vaschler a cumader én sadial a metter sé én tschierchel. Té stost dimena at cunter culla mé cumpagnéia.

A n n a : Ma hei Chasper, guzènt! Ma sch'il tés bap ans trapless co? Té sest, ch'el ans o sellas cornas.

C h a s p e r : Bî il tés bap, Anna, parveja da quel process. Parque eschans noggs duos glistess da paréna. Il giatén dils noss baps nu po ans-chirégr la nossa amizizcha.

A n n a : Me plé! Er li Mengia fo lèz bgliers rimaris.

Chasper: Parvéja da Flurin. Sperèn chi véna darcho pesch an nossas famiglias. En pitschen cas u evenimènt improvist po volver tot an bun.

Anna: O, cô ch'ev féss led!

Chasper: Sperèn il bun! Nogs nu po separer plé anguétta.

Anna: Grazcha, té cher!

(*S'ambratschan, alogra sort'ni.*)

3. scena

Mengia (entra): O, che canera a battibuégl an tot la chesa. — Cò Mengia, lò Chasper, travaglie ôssa a laschè da tschiffer muos-chas. — Ils mans or d'giglioffa, té larifari. Manizo è il nos Polet, il pî zouan, chi nun è capabel da gnégr la daman or d'las pennas a vé pa'l zé vagabundescha da tot las varts. — Ma ôssa egl nom da fer chommas.

(*Vo cunter igl esch a cloma*): Polet, Polet! (*Alogra sort'la.*)

Anna (da l'otra vart no): Mengia anch' adéna absènta. — Ella o lascho clamer mè. — Sgigr preparatégvs pa'l chant da Silvegster u par Buman u — ah, ôssa seja, pa'l noss teater. — Lèz dat ancha da lavogr a rompatestas, ma tuttéra m'allegreschi. — A Mengia, quel bun spiert, la buna mammetta pisserugsa, il centro da tots buns ampissamènts, da tottas bunas ogvras.

Mengia (antrond): O Anna, té chera, zégda a da mè! Ev nu sè propi bech che pglier a man. Co'n chesa lavogr a pissiers —, a tuttéra stans s'ampisser er sén otras chosas.

Anna: Hei, hei, Silvegster, Buman a —

Mengia: Al noss teater. Za cha té est cò, schi lèns tscherner il toch.

Chasper (sén esch): Teater?

Mengia: Hei, a té stost zidér. (*Peglia cuédeschs or d's-chaffa.*)

Chasper (schfigliatond): Cò «tanta récha».

Mengia: Cò «tanta Maria».

Anna: Cò «anniversari d'la tanta».

Chasper: Schinè ossa cullas vossas tantas.

Mengia: Nu fer spriedsch d'ellas! A cò «oz a mè, daman a tè».

Chasper (vers Anna): Nogs duos!

Mengia: Cò «én manchamènt da côr».

A n n a : En manchamènt?

M e n g i a : Cò «sch'én zi manzénas».

C h a s p e r : Manzénas?

M e n g i a : Cò ancha «més Zürich».

A n n a : Aha, exposizion naziunela.

M e n g i a : Cò «avarézzi vol tot».

C h a s p e r : Ava — —

M e n g i a : A lo «Rink da Bal — Balti — Baltimore».

C h a s p e r (*reia*) : Che Balti-mo-re? ha, ha, ha, Baldenstein o lez nom!

M e n g i a : Té vol adéna savegr tot pi bèn! — A cò ancha «Nathan», a cò «la zogvna da — » a lo «Wallenstein» — a —

C h a s p e r : Im pera tot stupendas chosas. — Sto bèn Anna, fo té zò cun Mengia. (*Sorta*.)

A n n a : Sgigramènz, éna biala schelta. — Rink da Baldenstein?
Ev dè sènti da quel.

M e n g i a : Hei, lèz toch am plescha il pi bèn. Bi sch'ils zouans ans zégdan a sustenan. Chasper bèn, lèz è d'la nostra vart.

A n n a : Flurin sgigr ér, scha té zouast l'Anna ad el il Hans Rink.

M e n g i a : O hei, Anna, holdio! Ad ossa peggia té quista rizcha a stegia zieva. — Ma év dè anch' anchéché, Anna. Nogs varon bènbod bachareja, a co lessi anvider tè a tschèna ad a fer luén-gias.

A n n a : Ma hei, év vén cun grond plaschègr. (*Sorta*.)

M e n g i a (*cloma zieva*) : Salégda il tés frer.

4. scena

C h a t r e n a (*antrond*) : Mengia, ma anoua est té adéna! Il bap tschercha tè dapertot.

M e n g i a : Darcho? Zéscht avant o'l cumando da preparer va-schiala zo'n schler a da schaschuner a fer glischènt il parial — quel culla bocla — alogra da clamer no il mezcher an chesa. Chi so, sch'el nu fo gnegr no anch' il chalger, il schneder, farrer a vaschler, fuorner a negoziant, falegnom a mireder.

C r a s t o t a (*antrond cun canera*) : Millitunedas, misiergia gronda!

Ni volver ni stordscher nu vol la gianégra. A vogs vègs er bi la bagliaffa ènt il cho scu las lavunzas vén truésch. Misiergia

gronda propi! — Cò lasch'il famegl la bieschza sènza starném, bègvra il bogv vé'n truésch ampè da purter l'ava, da druér schtréglia a braschon gnanch' ideia. — La fantschiala bétta il laz zur la muétta or a la donna d'chesa lascha arder zò ils migliuns ènt la padiala. — Bi baja, bi baja tot la brajéda!

Chatrena: Zéda ôssa cullas tés filistochas a lungias preamblas, té fest gnégr tots confus.

Crastota (continuénd): A Mengia, la virtadègvla, lascha tschi-vler ils utschis, admirescha il tschiel blov, ampè d'égr sé t'il Clo, il mezcher. — Gnanch cusî sé quel batton nun an'ni.

Mengia: Ma parche an nom da Dî tot que? Nun egl forsa d'an-vider ancha tot ils zonfts a tarler las tés? Parche il mezcher?

Crastota: Ma zaperlot, egl glièz éna nugsch usche digra par vogs?

Chatrena: Bech forsa bachareja?

Crastota: Psst! béch usche dad ot, cha quels vé cué sèntan! — Sgigr, daman è bachareja, daman è stadègra ad ulzér, la meglidr' anzèna par lèzza lavogr.

Mengia: Alogra stoja preparer. (*Sorta.*)

Chatrena: I è vegra! Igl on passô ans uzî krebs a basser, a glièz è sto én turmènt totta sted cullas muos-chas a'ls verms, principelmènz cur chi éra favuégn.

Crastota: Dunque daman è il zé grond, ma psst! tgnè adascogs, tgnè la bocha; i dess ster tranter nogs, par ch'ils mats nu régvan an uégl.

Chatrena: Scu té ad oters a ses tèmp. — Ma hei, glièz stans eviter, parche vés zò en'ni ils zouans d'anguler la bieschza da maz anoua chi èn mattans an chesa.

Crastota: A cò el zéscht il nos chantunègs, il Flurin, da tmègr. Cun lèz déjà aschinò anch' éna battosta.

Chatrena: Da tmègr?

Crastota: Béch persunelmènz, im fo bi temma pa'l nos falch, lèz è an prioual?

Chatrena: An prioual?

Crastota: Ma hei, an prioual da gnégr angulô.

Chatrena: Ah, hei, hei! I è vègra, a glièz nu'm féss propi béch servi; da surgnégr darcho igl ampén fess sgigr éna chose cu-

stègvla. Adia vén da Vucléna, adia dschambun, salséz, pan cun pègra, biscuttins a grasins, brrr!

Cra stota : Parque taschègr, gnanca fer mucs! (*Sortan.*)

5. scena

Flurin (*da l'otra vart ènt, cun gronda precauzion*): Tot quiet!
A tuttena am perigl dad assér cò anchéché straordinari. — En sagliegr ad én scruschuégr da santégr anfén zur la giassa vén. Im fo da buénder anoua cha la Mengia po assér, év sto éna geda gnégr an cler cun ella. — Pst, cò vén anchichi! (*As zoppa davos la s-chaffa.*)

Mengia (*ancha cuor*): Bap, il Clo vén ampo pi tard, el è. — Angin cò? (*Ella vol darcho surtégr, cò vén Flurin notiers.*) Ah, soni steda smorta!

Flurin: Salégds Mengina!

Mengia: Chau Flurin!

Flurin: Est an prescha?

Mengia: Usche, usche, adéna anzaché.

Flurin: Té est steda tar Clo Fandètsch?

Mengia: Ma cò sest té glièz?

Flurin: Zéscht ossa est clamo li tés bap. Par paja survéns én bêtsch. (*Bétscha.*)

Mengia (*riond*): Té schelm, garda bèn! Racanaglia a ledramènta nu vartèscha il bap!

Flurin: Bi scha té permettast, li bap nu doni sgigr angins bêtschs. — Ev légva dumander anzache.

Mengia: Que am fo da buénder; or cul text!

Flurin: Cò egl que ér? Ah hei, sto attenta:

I è anzaché, i sguézcha a morda,
én sagl a svani èl,
ama la gliogd ad ér la bieschza.
Che pogl que assér? O zi bènbod.

Mengia (*reia*): Ha, ha, ha, anzuvinieras? I sguézcha, i morda?

Na, i saro bèn il chan, hei, il chanin da sar Peder Zuort.

Flurin (*riond*): Tottafaz fallo! En chan sguzcher?

Mengia: Spezza —, ossa dèja: il pélasch! (*Tots duos reian.*)

Anzavéna té éna geda:

Vé da parects, fnestras a s-chaffas,
 er la gliogd o quelchagedas,
 tort u galégv, ma adéna sturdschond,
 porta la chèrgia cun paziénzcha.

Flurin : Ve da parects? er la gliogt? tort? porta bagascha?
 Schmaladi grev!

Mengia : Vo bèn cul tés pélasch! (*Reia.*)

Flurin : Aha, il pluogl!

Mengia (*reia*) : Ha, ha, ha, porta chèrgias? Na, na, ev vi zégr:
 Il croch. — Ma schinèn cun quellas filistochas; sèjast scort at
 fo davènt, il bap po gnégr mincha pass, i nu's so che mumènt.

Flurin : Ah, Mengina, zi ôssa consciensiugsamènz: am vol té
 bèn!

Mengia : Té sest, aschinò at vessi lizenzcho schont da zî a zét
 adia.

Flurin : Grazcha cherina! A bun ans vègr, marogsina chera!
 (*As bêtschan, alogra sorta Flurin.*)

Mengia : Flurin, Flurin! té est bèn ampo memma frech. Sch'an-
 chichi, a que forsa zéscht il bap, ans vess traplo? Sgigr, Flurin
 è én stupend zouan. Parche sto'l il bap adavègr el séllas cor-
 nas? — Ma que cun Giéri Brinett dessal bi metter or d'cho. —
 Na, milli gedas na, glièz nu reuschescha! — Che s'ampol Flu-
 rin, sch'ils baps as giaténan parveja da terms. — Ultra da que
 ogl nom, cha Crastota seja an tièrt. El crèja bèn dad asser an
 drèz a fo il botsch ér scha Farlénda vol fer én cummodament. —
 Che tuct a sènza spiert, cur cha la zupèrgia agl lègr asser an
 drez tuorblan la véta familiera a comunela. — A Flurin? — El
 fo tot il sés pussébel par mantgnègr la pesch an vicinanza ad
 an vischnancha.

(*Crastota èntra, Mengia vo ancunter.*)

Mengia : Bap, il Clo era zéscht zo tar maschel Linard, il nogv
 mastrel. Il tschui grond era ènt il bégl ad era ancha d'ambriér
 a pglier da per. Clo gnaro no zieva.

Crastota : I vo bèn, Mengia. Ad ôssa laschast anch' a savegr li
 Gieri Brinett, ch'el dess gnegr a zidér fer bachareja.

Mengia : Ma glièz so'l bèn fer Chasper u'l Polet. Ev dè ancha
 da fer bglier oter.

Crastota: Té vest, sest fer que pi bèn a cun pi biala maniera.

Mengia: Na, na, glièz nu's fo bèn!

Crastota: Parche bêch?

Mengia: Parque —, parque ch'év nu'l poss ster or. Im è im-pussebel. — En tel craschzan nu's vezza plé!

Crastota: Mamamama, paperlapap! Ma ev til vi bèn ad ossa vest! (*Sorta.*)

Mengia: Ah, cher Senaret, tot pussant! Sfurzer am votal! O, che povar muénd.

Chasper (antronid): Mengia, la mamma tschercha tè, té stost zider an chadafia.

Mengia: Chasper, o cher Chasper zéda'm! Il bap am vol tra-metter sé t'il Gieri parveja d'la bacharéja. Glièz è par mè éna chosa sgrischugsa, ev nu se égr, nu son buná.

Chasper: Uschè statigl? Ev ancliz fiz bèn, usche én larifari a mazzatot. El crèja da pudègr maglier tot il muénd culla se forza. — A Flurin?

Mengia: Ah, hei, cher frer!

Chasper: Ma par glièz vessas glistess pudi fer il viedi, maglio nu't vessal. — Ma scha té est tant disgust, schi via év égr sé; zégda té li mamma.

Mengia: Grazcha fiz, cher frer! Ma nu lascher s'anacordscher il bap. (*Sorta.*)

Chasper: En' istorgia fiz greva! — Gieri less la Mengia, ad ella nu'l vol. — Il bap la vol sfurzer, ad ella negèscha il signuredi. — Che ègl cò da fer? Ella bi suletta cunter duos? Glièz nu vo. — Tottafaz ineguel fessal il cumbat. — Co am metti d'la vart da Mengia, alogra pir ègl egalited. — Halo, tgnèn la balan-tscha! — Chi so, scha Mengia a Flurin èn paranclich? Ev tils sto anchà palper sot ils dènts. — Ma ossa sé tar Gieri ad alogra tar Flurin. (*Sorta.*)

6. scena

(*Crastota cun Clo da l'otra vart no.*)

Crastota: Scu zét, téna adascogs, par ch'ils mats nu s'anacor-dschian anguetta. Il falch nu laschi piglier or d'uégl.

Clo: Sto sènza pissier. Da mè or nu vén infurmo angin. — Egl ér preparo tot par daman?

Crastota: Nogs gnaron a fer anfén alogra. Gieri, Chasper a'l famègl ans zégdan. Allas catter stogl asser tot pront.

Clo: Gieri? Lez nun o sgigr béch anvento la puélvra!

Crastota: Che?

Clo: Ch'el nu'm tigra a tiarra il bogv anz ch'év dè do il cuélp.
(*Reia.*)

Crastota: Bèn vègra, ampo precipito; ma cun gnégr vigl vén igl antallèz.

Clo: Adéna, sch'ins o éna brénzla.

Polet (antrond): Bap, té dessast gnégr zò. Il marchadant, il Meier less cumpre la cadréma. El è ì cul famegl zo'n uégl.

Crastota: Ev vén zéscht. (*Polet sorta.*)

Dunque decis, Clo, allas catter daman marvégl.

Clo: Ev am recumond! (*Sorta.*)

Crastota: Que fess ôss' anuordan.

Gieri (da l'otra vart nò): Té am est lascho clamer, bacharéja séigl daman.

Crastota: Hei, a té ans post zidér.

Gieri: Glièz è chapebel, cler scul zé, Anoua chi è d'ulzer, purter a straschiner cò sto no il Gieri, lèz fo par duos u tregs, el porta char a chavagl.

Crastota: Sgigr, ma tot cun precauzion. Nu fer tot sotzogr, fadschond don li mastier dil Clo; glièz nu fess angin gaduégn.

Gieri: Hei, a spizzer, a spizzer anfén cha lèz o tot an uorden: bèn tandi las tretschas, vogt duos gedas il curti a visito bèn la nézza, pruo trèsgs gedas la chappa a visito catter gedas il marti. Da ster sel cho, propi d'egr an svaniment.

Crastota: Na, na, pazienzcha Gieri, zieva vogl bi tant pi bèn. — A da té lessi der anch' én' otra incumbènza, angin nun è capabel seu té. Sest, ev nu lasch anguler il bogv or d'uégl. Te est capabel auénda d'eviter quetant fadschond gargia cuzo.

Gieri: Aha, té guélp! hei, glièz fadscharoja. Ev vi bèn garder, sch'én vén ènt an uégl, schmardachesch tot la bagascha, lier cun souas tils via. Che varguégna par quels zouans, scha daman tils fans nes lung.

Crastota: Glièz fess fiz anandrèz, ma bi cullas biallinas stogl égr. Bi én farnichel sél nes nu fo mel ad angin ad è buna masdéna. Ma sto attent a do adats, quels kerlis èn fuorbers.

Gieri: Lascha bi fer mè; i nu druègs adavègr angina temma, fadscharo buna lavogr. Crastota dess asser cuntènt cun mè ad ér — Mengina. — O Mengina! Nisché Crastota, té am dest ella; év la tgnaro scu én angel.

Polet (*antrond*): Bap, il marchadant nu vol spizzer pi zî.

Crastota: Ev vén zéscht. Spezza ancha Gieri, év tuorn dalong.
(*Sorta cun Polet.*)

Gieri (*chanta éna maludeia populera, text saguénd Aporta*):

Dè an én lia vés 'na flugr, stupenda da calogr,
tel' flugr nu vezzi plè angiugr,
a glièz am fo usche dulogr, am fo usche dulogr!
O, la mé flugr, o la mé flugr, tar té am tigra grond amogr,
o, la mé flugr, o la mé flugr, par té dè grond amogr.

Chasper (*antrond*): Che miracul Gieri! Té sest chanter bèn,
usche sentimentel. Est bunaś vistas?

Gieri: Ma cô sest dumander! Ev dè aquisto la Mengina! Quista
nuéz gaduégny la battaglia.

Chasper: Che, quista nuéz?

Gieri: Ma hei, a cô? Gorgia stoni zo'n uégl. Cò dess'ni pir gnégr
quels zovnets, ev tils vi musser la véja!

Chasper: Sto attent Gieri, scha tots at vénan addiéss.

Gieri: Lascha'ls bi gnégr, év m'allegri!

Chasper: An tot cas soni ér sél post. (*Sorta.*)

Gieri: Im è fiz anandrèz! Alogra po'l Chasper quinter anzaché
li sé sora da quels strèpits a da quellas strambaréjas.

Crastota (*antrond*): I nun è da fer anguëtta cun quels marcha-
dants. Els ans votan trer il sang sot las unglas or. Na, ad
anch' éna geda na, par éna bagatella nu vendi angina bieschza.

Gieri: Musser ils dènts as stogl a quist gener da gliogd.

Crastota: Ma béch usche scu cha té est faz cul Seppli, t'algor-
dast ancha?

Gieri: Ev til dè bi do ad ancligr, cha nu's po fer spass cun Gieri,
a'l dè méss ampo brutelmènz or sén veja, cur ch'el o spiert éna
bagatella pa'la brina.

Crastota: Gieri, at parchigra, at limitescha, aschinò nu vezzast
plè marchadants. — Ma ossa stans ancha discuérer parveja d'la

Mengia. Sgigr, an maniera groba nu post gnégr anvers ella scu cunter il marchadant. — Discuéra cun ella, fo il biallin a prudènt, alogra at gnaro'la bèn ancunter. Ev son parancriz a nu zî na. (*Sorta.*)

Gieri: Fer il biallin, asser prudènt? Cô egl glièz da fer?

Mengia (*antrond*): Gieri, té cò tar nogs? Anoua èl il bap?

Gieri: Zéscht ossa sorti. — Mengia, té la mé poppa d'igl, la mé pi cherina!

Mengia: Che cha té zist! Té est perigl bglieras poppas d'igl ad ancha pi bglieras baruffas, pluntedas ad oters pastréglis.

Gieri: Nu'm fer gnégr or d'las clochas, aschinò —

Mengia: Aschinò dest frégdas, nisché?

Gieri: Na, na, da tè sgigr béch. Té est dil sgigr la pi chera a brava. Quista nuez at cumproui, angin nu régva an uégl.

Mengia: An uégl? Ma bèn, alogra pans discuérer. Ma fo buna gargia, aschinò egl schino cùn nogs duos.

Gieri: Do il man. (*As dan il man.*) Igl affer è reglo ad anuordan. (*Sorta.*)

Mengia: O Dî, Dî! Che déjà faz? Bi igl ampissamènt dad asser lieda vé d'el am péglia bod il sentiment. — Na, a milli gedas na! Pi guzènt — ah! Che pi guzènt? — Na, a sto na! — I sto der én' otra véja. — Il més cor batta bi par Flurin; bi el at dess pusseder. — Ah, co vén Chasper, il bun frer am sto zidér.

Chasper (*entra*): Gieri è darcho sorti; év dè scuntru el avant chesa.

Mengia: Dî seja ludo, bi ch'el nu véna plé!

Chasper: En bial a bun giavégsch, ma el tuorna no schont quista sègra par fer gargia zo'n uégl.

Mengia: Cher Chasper, am zégda! Fo én stréch tres il ses kënt, abulescha la sé intenzion!

Chasper: Sgigr, chera sora. Ev gnaro a metter ad égr tot las levas par fer ster a panton quist larifari. Il tés Flurin gnaro a gadugner. Ev vi ancha skizzer il plan cun el.

(La tenda croda.)

II. ACT

(*Ena cuort, davos igl esch d'uégl.*)

1. scena

F l u r i n (*vén spiunond no d'én esch d'la vart*): Il sugliel tramunta, i vén nuéz. — Tot quiet! — Chasper am o lascho clamer. — Chi so che ch'el vol? — Sgigr anchéché d'importanza. — Sch'anchichi am trapless co? — Scu én leder stoja égr vejas scumandedas. — Im fo sgrigsch bi da m'ampisser, cha Crastota am pudèss culpér da schgliatas intenzions. — Bi cha Chasper véna bènbod. — Pst, év sènt anchichi!

(*Vol as zuppanter, cò vén Mengia.*)

M e n g i a: Pst! discuéra bi sot vogsch!

F l u r i n: Ah, chera Mengia, cô dess én taschègr, sch'il côr è plèn. Ossa stoja adavègr sgirezza.

M e n g i a: Glièz post adavègr, cher Flurin; bi par tè batt' il més cor!

F l u r i n: O, che furtuna, che algrezcha, ils més angrazchamènts cherina! (*S'ambratschan.*) Bi dalongia, sènza retard véni t'il tès bap.

M e n g i a: Bi plan, planin, il més Flurin. Il sés cor è ancha dign. El am vol der vé a Gieri, ma mé plé cha glièz scuntra. Nogs stan batter l'ignoranza a stupidited cun astuzcha, a cò stost zider a da nogs.

F l u r i n: Ma guzènt, da tot pudègr!

M e n g i a: Chasper gnaro bènbod a metter avant il plan a té stost susténar el. La nuéz s'avicinescha, ad ancha quista nuéz croda la décision. Ad ossa véni spert sén chesa, il bap pudess surgnégr suspect a fer én stréch tres il kent. (*Sorta.*)

F l u r i n: Fer én stréch? Quista nuéz? Ad év vess da zidér? — Cò déjà vègramènz buénder cu cha que vo a schiner!

C h a s p e r (*èntra bi planin*): Flurin, i's preparan gronds evenimènts.

F l u r i n: Gronds evenimènts? Schi zi ér, che egl? — Ev ston cò scu sén truspéns a sén charvons cuétschen d'fia.

C h a s p e r: T'ampènza, daman ans bacharéja.

F l u r i n: Bacharéja?

Chasper: A'l bap o temma, ch'ils zouans pudessan anguler il falch.

Flurin: Scu chi è quelchagedas usito cò tar nogs. Ins o ér éna marogsa an vischnancha.

Chasper: Nu fer bi béch usche d'ignorand. Ev se bèn cu chi stat cun tè a Mengia. Chapebel, cha té angulessast guzènt il bogv.

Flurin: Ma hei, da tè possi zégr hei! Ma nu tradégr mè t'il tés bap!

Chasper: Sènta pi anavant, Flurin. Na, tradégr nu't via, an cuntrari fessigl par mè a Mengia fiz anandrèz, scha té pudessast adamplégr il tés giavégsch u'l tés proget.

Flurin: Bun, schi fadscharoja! Plesch, Toni a Zon am zégdan. Ev sto ancha instruégr els. — Matèn la chosa an muiment sènza perder temp.

Chasper: Stupend! Ma la chosa o én croch; i è ancha da romper éna nugsch.

Flurin: Che?

Chasper: Igl uégl è bloko!

Flurin: Bloko?

Chasper: Hei, t'ampènza, il bap posta lo Gieri scu gargia.

Flurin: Gieri?

Chasper: A daman è fésta d'impromischion.

Flurin: Impromischion, cun chi?

Chasper: Gieri cun Mengia!

Flurin: Diavel!

Chasper: Ma bi schi reuschescha la gargia.

Flurin: Orma d'chan! Glièz nu po scuntrer, nogs stan impe-dégr!

Chasper: Sgigr, ma cô? Nianch' éna migr nu régva an uégl ad ancha mènz il bogv anora.

Flurin: Ena schmaladégda istorgia! Sgigr, cun Gieri egl mel manger tschariedschas. A tuttena stans chatter éna véja da fer nes lung ad el. — Ma co?

Chasper: Catter cunter én!

Flurin: Glièz bèn, ma év nu less baruffer cun Gieri. Bi quietin stogl égr, aschinò nu vela tot anguétta.

Chasper: I è vègra, té est radschon, dunque cun astuzcha.

F l u r i n : Ev m'ampèns ér, ma cô, cô? Nun est angin ampiissamènt?

La Mengia o zét anchéché dad én plan.

C h a s p e r : Lèz stans pir fer. Ev persunelmènz crod or d'chaptel. I nu zèss bèn parvéja, sch'év anguless il bogv dil més bap.

F l u r i n (*riond*): Na propi béch, glièz è il més affer. — Ma co? zi'm! — Spèzza, ossa déjà! Pruèn d'il fer gnégr or d'uégl par én mumènt, alogra duos da nogs schlitrann ènt.

C h a s p e r : Bèn difficil ch'el véna or.

F l u r i n : Prepara éna buttiglia d'ven, alogra vénal sgigr.

C h a s p e r : Pussébel, ma'l falch nu lascha'l passer.

F l u r i n : El sto, el sto! — Ev prepar éna soua, fatsch én latsch a'l bét antuorn chommas a bratscha a tschif el igl om.

C h a s p e r (*reia*): Bèn stigio, ma lèz fadschess én bial schuschuri a sbragézi ad allarmess tot la vischnancha. Na, scu cha té est zét, bi quietin a sènza s'anacordscher anguétta stogl égr, sto'l gnégr il bogv or d'uégl.

F l u r i n : Schi co luér ènt sènza s'anacordscher, scha Gieri è an véja?

C h a s p e r : Cun astuzcha, Gieri nu po s'anacordscher anguetta, béch zischt. Tèrla Flurin, igl uégl o duos surtégdas, éna da quista vart sper il maschon da giglenas a l'otra sper la chascha da kinglis d'la vart vers la truésch. Sgigr, Gieri fadscharo gargia ènt an uégl sèz, cun glièz stans fer kent.

F l u r i n : Alogra o'l survista da tottas duos varts.

C h a s p e r : Hei, ma lèns vègr, sch'el nu's lascha tschiffer. An préma léngia at stost zipper cuènt sot il strom. Alogra via pruér da fer gnégr or Gieri. Ev se, ch'el as lascha cumouèr da surtégr digl uégl par én mumènt. Antant dervast igl ésch vers la truésch, anoua ch'ils tés cumpuégnns stan asser preparo. Zieva pudègs mner il bogv quietamènz or i'l léber.

F l u r i n : Stupend, propi stupend, usche ans reuschescha. Ev sto alla svelta instruégr ils oters. (*Sorta.*)

C h a s p e r : Ha, ha, Gieri do adats! Cô gnaro Mengia a s'allegrer a cô Flurin a zivlér! — I féss bèn dil diavel, sch'ev nu'l rabaglièss or. — Pah, i sto reuschégr. — Mengia sto an mincha cas ér ster pronta. — Ossa egl bod tèmp da's metter sél post. — Bi cha Flurin véna bènbod. —

F l u r i n (*antrond*): Que féss ossa an uorden. Ils més cumpuégnns

as ténan zuppos vé tar mè. Appèna cha Gieri as muéssa, schi's mett'ni sél post davos l'oter ésch.

C h a s p e r : A té at zoppast ossa ènt il strom. I nun è da prevègr, cha Gieri garda ènt an tot ils chantons. Sang frégd, alogra ans stogl reuschégr.

F l u r i n : Pisserescha bi, ch'igl utschî sgola or d'la chabgia. Dil rest gnaroja a fer scu cha nogs an zét. (Vo ènt an uégl.)

2. scena

C h a s p e r : Las chèrtas èn masdedas, il zîa po cumanzer.

M e n g i a (èntra da l'otra vart no) : Freret, egl tot preparo?

C h a s p e r : Hei, sorina, tot è sél post.

M e n g i a (riond) : Alogra egl ogra ch'il gardian véna. — Ma schi zèss mel? Scha l'oter porta la victoria? — Ah, Chasper, év dè ampo temma!

C h a s p e r : At quietescha, sorina. — An tot cas sèjast pronta, sch'el am fadschess difficulteds. Ma ossa svanescha; Gieri po capiter mincha mumènt, ad el nu dess trapler tè cò. Sènza fidanza, scu ch'el è, pudessal surgnégr suspect.

M e n g i a : Ah, cher Senaret, bi ch'ins reuschèscha! (*Sorta.*)

C h a s p e r : Tschel ans fo spizzer zî. — U sch'el alla fén gnancha nu gnéss? — Alogra vessal Flurin biala véta. Ma anz miazza nuéz nu das-cha'l égr cul bogv; glièz féss cunter tottas reglas.

G i e r i (vén plèn d'flo) : Tampesta a tunedas! — Egl que éna schmaladischion, ampedimènts dappertot! — A chesa éna vacha, chi o da fer. Appèna ch'év dè pudî lo davent, schi am o'l tgnî sé il chantunègs, il quéi Hans. Ena vacha scunfléda fègva ad el pissier, usche ch'év dè stî clamer il veterinari. Zieva déjà bod bitto antuorn il caluoster cusé sper la charvunera ènt an quella s-chiraglia. Ad ossa alla fén è gnî ancha quel chanun dil Pedrun tranter las chommas, ch'év son schbris-cho ora a m'o bitto stègs a lung ènt la nègv. — Im fo bod gnégr las vènzacatter!

C h a s p e r (riond) : Té pover disgrazcho! Ma i è ancha tèmp. Ev dè faz par tè gargia anfén ôssa.

G i e r i : Grazcha fiz, Chasper! Que retard nu'm vo dafaz bêch par testa. — Ma ossa eschans da bun anim. — Juhe, la fortezza è occupieda, angin nu la vèndscha plé!

C h a s p e r : Glièz crèji, oramai cha té est sél post. — Ev staro ér sdasdo, giz las ureglas a ten tot sot igls. Té at post fider.

G i e r i : A daman è bacharéja, a — fésta d'impromischion. Ah, Mengina, té cherina, il més cor batta bi par tè!

C h a s p e r (sot vogsch): La Mengina nun è téja, té fèglast a tègsast bèn schgliat fègl.

(*Dad ot*): Ad ossa sél tés post, Gieri. Ma fo bèn adats, procurescha cha té vénast bandirel a possast purter la bandiera sélla tschanteda. — Pli tard gnaroja anch' éna geda a garder zieva.

(*Gieri vo ènt an uegl, Chasper da l'otra vart or.*)

(La tenda croda.)

III. ACT

(*Sceneréia scu'l saguénd act, ampo pi tard.*)

1. scena

G i e r i : (*vén or d'uégl sfruschond igls îgls*): Che misiérgia, — che turmènt —, ster gargia —, ster gargia schi zî —, lavogr par strupchos, gobs a zops, — ma béch par da quels pugneders a hercules scu év. (*Schlantschà la bratscha.*) — Propi éna chose chucha que cun Mengia. — Ch'ella so bi fer da quellas bagatellas par condizion. Ella vess pudî zégr hei sènza fer da telas chuchadets. Cô èn'ni las femnas usche fuorbras, adéna da s'ampisser cò a stordscher lò. — Propi da gnegr nar! — Cuènt è tot anuordan, saro cul schlop ad anclaviglio. — Lo nu po ènt angin. (*Canera, sampaégns. Gieri tèrla.*) Che egl? — Forsa éna migr davos la parè. — Ev vi garder zieva. (*Vo ènt.*)

C h a s p e r (vén da l'otra vart no): Davent igl utschi! Bi ch'el nu trapla Flurin ènt la sé tanna. — Ils sés cumpuégnns èn preparos cué. — Ossa lèns cumanzer. (*Fo canera, alogra as zoppa'l.*)

G i e r i (saglia or a garda antuorn): Darcho anchéché suspetugs! Bombas a granatas! Co dess'ni bi pruer, cuènt il schlop a cò il Gieri, que basta!

C h a s p e r (vén planin): Che, tot an uorden, Gieri? Nun est t'anachiert zond anguétta?

Gieri (*jo én sagl da smurdém*): Ma diavel, soni sto smort! — Na, anguetta! Tarrébel lungurugs co. Ev less adavegr lavogr, lascher zappigner én tranter la bratscha.

Chasper: Chapebel, ins vezza vé da tè!

(*Plesch tschitta ènt, igl ésch sgrizcha.*)

Gieri (*terla*): Aha, ossa sèja anoua! (*Saglia zieva or da cuort.*)

Chasper: Che pogl adavègr striuno il Plesch co notiers? Bi cha Gieri nu'l tschiffa, aschino nu lèssi asser ènt la sé pial. — Ev sto tuttena an cas gnégr an azégd ad el.

(*Cuor canera, Chasper vol égr or, co anscuntra el sén porta Gieri cul giteder.*)

2. scena

Gieri: Aha, co déjà la canaglia!

Not: Lascha'm égr, év sto égr culla goita!

Chasper: Che, Gieri? Nu vezzast che tumadira, cha té est faz da tschiffer il giteder, chi o da fer il sés sarvetsch!

Not: Ev nu sè, che ch'el vol da mè; — aha, ossa vezzi, i è il Gieri! Che diavel at striunescha, da'm fer da quellas strambaréjas?

Gieri: Té lègvast anguler il bogv! Ev dè schont vés tè sén porta.

Not: Ev? — Té t'anfallast! Ev ad anguler bogvs? Est nar!

Chasper (*reia*): Gieri, Gieri, co est darcho faz éna biala! Not, co egl ér ï?

Not: Ev zègva il més solit pass zô pa'la giassa. Cò sènti éna canera a vi garder zieva che chi sèja. An éna geda am tschiffa Gieri par én bratsch a'm tigra no ad ènt an cuort.

Gieri: El lègva schurer cur che dè trapplo el avant cuort.

Not: Da que da schurer nun érigl gnanch' ideia. Zond pa'las més véjas am est sagli a diéss. Ev sto achiser tè t'il mastrel.

Chasper: Im pera chi sèja sto én vacer sbagl. Chapebel, ch'il giteder o da fer otra lavogr cu anguler bieschza.

Gieri: Schi chi oter? En è sto co sén ésch, a cur ch'ev son ï ora, éra bi Not dantuorn.

Chasper: Parque nu vègvast angin drèz dil tschiffer a d'achi-ser da schgliatas intenzions. Il giteder o il drèz ad oblig da garder zieva, sch'el chatta anchéché suspectugs.

Not: Que è il més duègr! Ev til sto achiser!

Chasper: Il drèz lotiers vessast. Ma oramai, chi s'o demusso

scu sbagl — parce Gieri o l'incombenza da fer gargia co — schi laschessi la chosa par bun a nu tscharchess l'intervenzion d'la suprastanza; i dat bi cuosts a disguts.

N o t : Ma bèn, scha Gieri vezza ènt il sbagl, schi soni ér cuntènt.
Laschèn ster la chosa quietta.

G i e r i : Schi è usche, schi veni d'accord a dumond s-chigsa li Not.

C h a s p e r : Maschi, la chosa è regleda. Not tascha, Gieri tascha ad év tasch da par se.

N o t : Dunque faz zò. Giavégsch buna gargia! (*Sorta.*)

3. scena

C h a s p e r : Co est gni sélla ideia, da sagliegr or an véja?

G i e r i : Anchichi è sto sén ésch a lègva anguler il bogv.

C h a s p e r : Té est an mincha cas survés, i n'è sgigr sto angin!

G i e r i : Bèn, bèn. Nun est senti a scruschégr?

C h a s p e r : Bèn, ma glièz éra sén palantschi. (*Canera.*)

G i e r i (tèrla): Darcho quella creatégra invisibla!

(*Dad ot*): Ma diavel, gné or dil s-chiggr vogs spiert!

(*Stegia ampo, alogra vo'l ènt.*)

C h a s p e r : Che pògl asser? — Prubabel vogl par Flurin memma zí. Forsa el ér gni or d'la tanna memma bod. (*Cloma cunter igl ésch*): Che ègl da nògv, Gieri? Ev crèi, chi sèja il scruschuégr dils tizols u anzèrchels.

G i e r i : dadèns vart): Cò nu manchigl anguetta, i sto asser cuor.

C h a s p e r : Alogra vogl bèn. — Spèzza, év vén par éna buttiglia dil bun. (*Vo d'la vart or.*)

G i e r i (ancha cuènt): Ev fadschess pli guzènt én sién, cu sagliégr mincha pass zieva la canera d'las migrs. — Ma ôssa spert én pêr glas, ad alogra am metti sél strom a fer la cupida. — Ma garda bèn Gieri, béch durmégr, bi cupider.

C h a s p e r (cun éna buttiglia a glas): Co Gieri, vè a bègva!

G i e r i : Vè ènt co, i è pi sgigr!

C h a s p e r : Ev crei, cha or cò sèigl sgigr auénda. Cò nu passa angin u bèn ch'elaza la chappa secreta, la chappa d'négvla.

G i e r i (cuènt): Chappa d'négvla? Che egl qué?

C h a s p e r : Sest, usche én instrument par as fer invisibel.

G i e r i : Invisibel?

Chasper : Hei, hei, éna legenda viglia. Ozanzé nu vén que plé avant.

Gieri : Na, év nun è me vés éna chose simla.

Chasper : Glièz creji, cha té nu vezzast invisibels! — Ma ossa sènza spass, vè or, la buttiglia è prepareda. — Ma svelt, aschinò porti ella darchò ansé!

Gieri : Spezza ampo, — vè pi guzènt ènt cò. Quellas migrs cuor am disturben adéna.

4. scena

Chasper (*sot vogsch*) : Propi én' istorgia stupida, — ma or sto'l!

(*Pi dad ot*) : Mengia, Mengia!

Mengia (*dad or vart*) : Hei, hei, év vén dalong. — (*Vén planin.*)

Chasper (*sot vogsch*) : Vo ancha par pan a dschambun!

Mengia (*sot vogsch*) : Hei, év tuorn bènbod. (*Sorta.*)

Gieri (*ancha cuènt*) : Chi è cuora? Im parègva da santégr vogschs!

Chasper : Angin cò! Ev dè bi stî starnider a cun glièz è la buttiglia bod deda sotpècs.

Gieri : Chapebel, an én tel frègd da miaz dschler as pogl chuntsch surgnégr éna stroha. Vè pichuntsch ènt cò.

Chasper (*sot vogsch*) : Spezza bi, té tamazzi, té stost tutténa or!

(*Mengia cun pan a dschambun.*)

(*Dad ot*) : Mengia, té ancha da quistas varts schi tard? Vo svelt sén chesa!

Mengia : Nu sèjast avilo, Chasper. Ev savègva, cha Gieri stegva gargia a cha tè zègvast spiunond antuorn chesa. Cò deja m'am-pisseda, ch'en pitschen refrègs-ch as pudess fer bèn.

Chasper : Hei, hei, té unfant pisserugs!

Gieri (*vén notiers*) : Té Mengia? Ossa sèja danonder chi vén la canera d'las migrs.

Mengia : Grond' unogr par mè, Gieri. — Ma ossa gné nò, mangè a bavè. Cò vègs survista da tot il rivier.

(*I mettan no éna mègsa all' improvista. Il discours chi seguia è fiz dad ot.*)

Gieri : Maschi, pa'la mé part! — Manger a bègver sans ér cò.

Parque nu po angin ni ènt ni or, a cuènt è gl'ésch davos bèn farmo.

C h a s p e r : Sgigr, té est radschon! Im fo plaschègr, cha té est alla fén persvas.

M e n g i a : Nische Gieri, il bogv è anch' adéna an uégl.

G i e r i : Ev poss fer én ziramènt! — Hei, a daman lèns fer festa. Juhe!

C h a s p e r : Béch pir daman, oz a bun' ogra, miazza nuéz è passo!

M e n g i a : Bod cumènza ossa la bacharéja. Ma i nun è da fer fésta, i è da lavurer a sbatter.

G i e r i : Bèn, bèn, ma i è par nogs duos ér fésta d'impromischion. Lèzza sans celebrer an lavurond.

C h a s p e r : I è vègra, Gieri o radschon! An lèzza maniera vogl ér la lavogr pi bèn or d'man. — Prosit, Gieri!

M e n g i a : Cô ch'ev m'allegre séllas bendas, luéngias, séls dschambuns a salséz.

G i e r i : Té post adavègr da glièz er sé tar mè auénda.

C h a s p e r : Hei, hei, Gieri nun è usche strez ad avar.

M e n g i a : Polet ad év portan las graflanas lis chantunègs a parents.

G i e r i : Glièz stoja zégr, vé tar Flurin nu suos-chast égr!

M e n g i a : Parche?

G i e r i : Parque cha —, parque chi nu s'adatescha!

M e n g i a : Ma parche béch? Nogs eschan chantunègs ad Anna è la mé ameia la pi buna.

C h a s p e r : Lascha ad ella la sé volunted. Ella sto égr vé tar Anna.

G i e r i : I féss pichuntsch anchéché par tè, Chasper. Té est aschinò grondas cunfaffas cun Anna.

C h a s p e r : Béch ch'év savess!

G i e r i : Nu fer usche a nu zuglier las uréglas! Tot il muénd so co chi stat.

C h a s p e r : Alogra stoja bèn am sottametter. — Mangia Gieri a bègva vén da Vucléna.

M e n g i a : Prosit Gieri! A buna furtuna pa'gl on nogv!

G i e r i : Pa'gl on nogv?

M e n g i a : Ma hei, schi nu reuscheschà forsa oz, schi giavégschi buna furtuna par vén-otr' on.

Gieri: Béch reuschégr, che béch reuschechr?

Mengia: La té gargia, té cagnuéschast la nossa combinazion.

Gieri: Ev son sgigr auénda. Nogs ans pan schont ossa giavischer furtuna pa'la nostra impromischion. I nun è angin dubi plé!

Chasper: Sperèn, ma propi sgigr nun egl anguétta! I nu's po me plé trer zo la pial anz cu adavègr tschif igl uors. Prosit Gieri!

Gieri: Ste sènza pissier! Gieri fo adéna lavogr antiera. Miazza nuéz è passo, las dodesch clamo dil giteder. — Bi cuort tèmp ancha, alogra vén il mezcher, ad év mèn mèz il bogv sén palantschi. — Anch' én glas, Mengia. (*Mengia metta sé.*) An sandet marogsina, adéna alleger! (*Begva.*) Ad ossa am via retrer an uégl a'm metter anch' en' ogretta sel strom. Vogs duos zarossas ér anch' en' urialetta a durmégr.

Chasper: Hei, ossa pans ster sènza pissier; la gargia è reuschégda.

Gieri (*ambratscha Mengia*): Hei, cherina, la gargia è reuschégda. Dorma bèn a somgia ducschin! (*Vol der én betsch, ella s'dejenda.*)

Mengia: Béch usche, Gieri, daman alogra! (*Is sènta éna brunzéna.*)

Gieri: Maschi daman, finelmènz a par adéna! (*Vo plansi an uégl.*)

Chasper (*sot vogsch*): Tèmp auénda o'l uzî Flurin.

Mengia: I è reuschi! Nun est senti la brunzéna? Ella tonna no digl ésch d'uégl da Flurin.

Gieri (*precipitescha or d'uégl*): Zaperlot, diavels ad unfiern! Satan ad Ischariot, oh, oh!

Chasper: Che, che egl?

Gieri: Il bogv è davènt, or d'uégl! Oh quels furbaz!

Mengia: Est or d'las clochas? Té fest da nar!

Gieri: I è propi da gnégr nar! Oh, quist pac infernel! Ev til plunt tres a schlaf tots ansembel!

Mengia: O Dî, i vén én tarrebel tiarratriémbel! Cò am fatschi or d'la puélvra. (*Sorta.*)

Chasper: Ma cô egl que sto pussébel?

Gieri: Igl ésch davos è darviért, il schlop traz vé.

Chasper: Ad angin passo cò. Anchichi sto tuttéra adavègr uzî la chappa d'négvla.

Gieri: Que nun è ì cun chosas drèzzas, i è sto strién a glièz nu vela!

Chasper: Ma bèn chi vela. Il bogv da bacharéja è davent. T'ampènza bèn, Gieri, dalong cha la gargia è falleda est pers la battaglia.

Gieri: Orma d'chan, év dè faz gargia a par striéns nu soni respunsabel!

Chasper: At quietescha, Gieri. Oz gnarogl ancha tot a gligsch. I't résta anch'adéna la spranza. Vazast curaschi!

Gieri: Crejast, possi ancha sperer sén Mengia?

Chasper: Spereschà, ma sgiranza nu't possi der. Ossa egl meglér, scha té vest bi quietin pa'las tés véjas. Dorma én pér oglas, il strién as scalariro.

(La tenda croda.)

IV. ACT

*(Stegva scu'gl amprém act. Vaschiala da bacharéja:
sadials, muéttas etc.)*

1. scena.

Mengia (*metta sén mègsa glas, vén a spègsa*): Ah, cher Senaret! Angrazchamènts cordiels pa'l tés azégd, la té assistenza a bënvuglientscha li més Flurin. Il mes cor zégvla d'algrezcha! Las circunstanças èn ossa bunas.

Chasper (*antrond*): Sorina, l'ogra s'approsma, bènbod cumparèschni ils noss ameis cul bogv par fer bacharéja.

Mengia: Grazcha cher frer pa'la té assistenza. — Ah, co am rechatti ossa, év pudess bi sagliégr or d'la pial.

Chatrena (*èntra*): Che fest cò Mengia? I nun è ancha las nogv.

Mengia: Na, ma noggs stan preparer én pitschen convivi pa'ls zouans.

Chatrena: En convivi?

Mengia : Ma hei, mamma, els mènan no ossa il noss falch.

Chatrena : Noss falch?

Mengia : T'ampènza, els igl an mno quista nuéz or d'uégl.

Chatrena : Che? — angulo? — a Gieri?

Chasper : Mno pa'l nés tigl an'ni ils zouans.

Chatrena : O, quist larifari, tamazzi! Que ans dat éna biala istorgia da paschanter tot la brajeda.

Mengia : Mamma nu t'agiter usche! Quel miogl da manger a bègver nu'ns dess arigler. Nogs varon bèn ancha tant an chesa.

Chatrena : Arigler, arigler! Ah, quist bial Gieri, chanaster!
(Is sènta éna brunzéna.)

Crastota (*precipitescha ènt an stégva*) : Che strién a schmala-dischion! Cuor ans men'ni ils zouans il noss bogv. Ena biala gargia, quist Gieri daschétel! Vigramènz éna varguégna par el!

Chatrena : Ad a nogs ils cuosts!

Mengia (*sot vogsch*) : Pi guzènt ils cuosts cul Gieri incompurtable.

Crastota : Ossa egl usche a béch plé da mider. Chasper, cloma ènt ils mats. Zieva la lavogr dess'ni adavègr la paja.

Chatrena : Ancha la paja lis ledruns!

Chasper : Té cagnuéschast bèn l'isanza, mamma. Lascha la rabgia a'l disgust. (*Sorta.*)

Mengia : At reconciliescha, mamma, scu ch'il bap o faz. Sèjast da bun anim, vazast buna luna a sèjast amiègvla culs zouans.
— Anoua po bi asser Anna? Ella vègva ampruméss da zider a d'ans sustener. (*Sorta.*)

Chatrena : Cu ch'els pan ancha assér legers zieva éna tela blamascha.

Crastota : Na mamma, bloma nun egl angina u tot il plé par Gieri. Ils mats èn halt pi furbers cu el.

Chatrena : A tuttena est uzî tantas chosas cun el, a Mengia nu til po ster or.

Crastota : Hei, hei, ma glièz era parvéja da Flurin a'l process cul sés bap, il Farlenda.

Chatrena : Ah, Andreia! Quel misserabel process fo gnégr tot ils chantunègs an giatén. Ma il process est cul vigl a béch culs unfants. Lascha els cumpos. Ev dè milli gedas pi guzènt Flurin

ad Anna cu quel pugniér d'en Gieri. A pir ils noss unfants!
Mengia a Chasper vénan usche bèn paréna cun els.

Crastota: Ev se, ma glistèss nu's fo glièz bèn. — Na zond béch!
(*Mengia a Flurin.*)

2. scena

Mengia: Cò èl il delinquent, il conductogr d'la banda. Ils sés zidants gnaron ér bënspert, els stan ancha zidér li Clo.

Chatrena: Ev dè crati tè vé tar Anna.

Mengia: Vé lo el i Chasper.

Crastota: Cò ans darcho! Nu po'l propi béch eviter la chesa da quel Farlenda dispettugs.

Chatrena: Té est anch' adéna incorrigibel a vezzast a crescher la bos-cha anfén sén tschiél. Fo zo alla buna cun Hans Lozi.

Crastota: El am sto gnégr ancunter; év nu'l cuér zieva.

Flurin: Quel miserabel giatén til chalcha adéna. Anna ad év ans schont bglieras gedas tscharcho d'arandscher l'istorgia. Ev crei parfén, ch'il bap gnéss guzènt ancunter.

Crastota: Im féss anandrèz! Otramènz nu's po zégr anguétta d'els, unésts a bravs èn'ni adéna sto ils noss chantunègs, bî Hans Lozi ampo tastard.

Chatrena: Scu té ér. Che zégda que da fer il testun! Da defender quietamènz a cun radschon il sés drèz è ena biala chose, ma béch musser adéna bî ils puégnns.

(*Chasper ad Anna.*)

Chasper: Bod cun forza déja stî fer gnégr ella, parque cha Flurin o faz éna tela strambaréja melina.

Flurin: Che zist té cò?

Anna: Ma che zégr! Na, na, grond plaschègr am ogl faz.

Chatrena: Che, lèzza strambaréja?

Anna: Er glièz, ma év dè manizo il gnégr no cò, glièz am o faz plaschègr.

Mengia: Grazcha fiz, cher' Anna!

Flurin: I è parvéja d'la gronda lavogr. (*Reia.*)

Anna: O, té est ér pichuntsch pa'l bègver a manger ad aschino par — —

Chasper: Hei, hei, i è anzaché ènt igl ajer, i gescha crei vicendevelmènz. (*Reian.*)

Chatrena : Lasche asser par bun. Tschantè vé d'la mègsa. (*As tschentan.*)

Crastota : Mangè a bavè!

(*Vers Flurin*) : Ma ossa lèssi bî savègr, co cha té est gni dad égr cul bogv or d'uégl.

Flurin : Crastota, nu pgliè par mel, ma a Gieri dèja stî der én lavacho.

Crastota : Da quel durmanzo!

Flurin : Na, na, béch durmi nun o'l. Ev son zuppo ièr sègra, anz ch'il Gieri è gni, an uégl. El o stî égr zieva miazza nuéz or an cuort. Glièz è sto la furtuna, parche el era zéscht preparo par as metter zo sél strom, anoua ch'év éra zuppo sot ènt. An lèz mument, ch'el è i or, dèja traz no il schlop d'igl ésch davos a lascho gnégr ènt ils més cumpuégnis Plesch, Toni a Zon. Sènza fer canera ans alogra pudî miner il bogv or il léber a da lo vél més nuégl.

Crastota : Ma diavel, sènza cumbat a s-chandel!

Flurin : Glièz nu vess valî.

Crastota : Hei, hei, i è vègra! Ma, cha l'oter o banduno la sé plazza an uégl, glièz nu'm vo par testa.

Chasper : Prubabel vègval mel il vènter, a cò o'l stî égr ad aria.

Flurin : Igl ésch era saro dadènz cul schlop, uschè ch'el nu druègva adavègr angin suspect.

Crastota : Ma glistèss, anzanouas ad anzacugra o'l faz éna nar-det, glièz è sgigr.

Mengia : U forsa ér béch; megler usche cu cun Gieri a mègsa.

A —

Flurin : A da mè egl ér pi agreabel, év nu poss zégr cant!

Chasper : Bab, do la benediczion ad els; la mamma nun o anguét cuntrari.

Chatrena : Ma co sest té glièz, té mel melnéz. Ev dè bî buénder, scha té nun est uzî ils mans an zîa.

Mengia : Alogra am féssal Chasper ancha bgliér pi cher. Che zist té Flurin?

Flurin : Ev son usche cuntènt a deliziugs! Ah, mamma, bap, am dè la vossa Mengia.

Anna : Cher frer, év giavégsch tot il bun culla nossa améia chera.

Crastota : Bi plan planet, usche riz nu vogl. Igl amprem vén

ancha Farlenda an chesa a — (*Flurin sorta*) a'm spordscha éna cunvéna.

Casper: Hei bap, ad ér la pesch. Té ans fadschessast usche furtinos. Mengia a Flurin at supplichan ad év ad Anna at rouan pa'la té benediczion.

Crastota: Er té? Ma ossa vogl sgigr sot il muénd; im pera, cha tot sèja bluord!

Chatrena: Pir ossa s'anacordscha'l, zieva ch'ils passlers tschig-vlan zo dils tèz. Bi igls par Gieri ad anguett' oter!

Mengia: O bap, cher bap, nisché, té dest il tés consentimènt.

Crastota: Im pera, cha tot sèja bèn parancliz.

Chatrena: Hei, hei, Anna scu ér Flurin am féssan fiz anandrèz.

Mengia: Bap, artschègva els cun biala maniera.

Crastota: Anch' éna geda, igl amprem sto gnégr no Farlenda, a punctum!

(*Flurin vén cul sés bap.*)

3. scena

Flurin: Gardè Crastota, cò el il bap. El o spizzo schont dan zî.

Farlenda: Dî at salégda Andreia ad ér té Chatrena, bun dé a vogs tots! Memma zî digra schont la nossa disputa parvéja d'éna picculezza. Do'm il man chantunègrs ad ér té Chatrena. (*As dan il man.*) Usche, ossa fans zo sènza advocats a zédischs.

Crastota: A da mè ègl fiz anandrèz!

Chatrena: Er a da mè, Farlenda!

Farlenda: Quels terms cuzo'n Curzéns ans lègvan separer, a — digr scu la crappa ér'ni las nossas téstas. I o stî no én marti digr par romper il chaprezi. — Il Senaret ans o examino. L'amogr pa'ls noss unfants o supero il cor, usche ch'il bun al drèz sèjan vèndschadogrs. — Il fer tiért è éna chose spinugsa, la cunscienza as moua a nu lascha pos. — Crastota, me plé, ch'ils unfants dessan pintégr pa'la digrezza dils genituors. Daman vans zo a metter terms saguénd il tés parègr a schino egl la disputa.

Crastota: Béch zieva il mes parègr, Hans Lozi, dimperse saguend il tés. Alogra ans sans cunvgnégr parvéja digl ansavér.

Chatrena : Inutil am pera d'asser la fadéja da metter terms uramai ch'ils unfants as votan unégr.

Crastota : I è vègra, co crodan davent tot ils terms mits a morts.

Farlenda : A noua véta s'adoza sènza plé as separer.

(*Els stan sén pecs.*)

Crastota : Gné no ils més chers, ch'év as don la benediczion.

L'amogr as o collios, sèjas furtinos par tot la vossa véta. —

Ena instruzion vègs surgnî, lasche il giatén a nu pichè memma sén drèz imaginós, parche els an pa'l solit cuorta chomma.

Chatrena : Ad anch' éna chose pgliè a cor. Lasche il blaschmer, i's so externer las chosas sènza druér mincha pass trigds pleuds.

Crastota : Té est radschon, i'ns stèss s'amparchirer ampo pi bèn, ér sch'il solit nun egl manizo mel.

Chatrena : O, cu cha tot as o mido an manierà buna ad agreabla!

I è vègra, la bacharéja cun quist past pa'ls zouans ans o purto furtuna a benediczion.

Farlenda : A nogs ans lèn allegrer culs noss unfants. Flurin a Mengia, Chasper ad Anna as preparè sélla vossa fésta pi gronda a pi magnifica. Ent la benediczion dils voss genituors giescha la vossa furtuna, inschmanchabla a d'eterna direda.

Ilz zouans : Eviva la bacharéja sélla bun' anzèna!

Chatrena : Ad ossa mangè a bavè, schler a chamineda an an'plé.

(*Fan eviva.*)

Mengia : Ah, co egl pussébel, éna tela furtuna!

Flurin : A da mè zégvla il cor da felicited!

Chasper : Azur il tschiel, l'aurora tragligscha!

Anna : Ev son tot cumuéssa, anflameda d'amogr a beadentscha!

Polet (*antrond*) : Gieri è cuor, el o visito tot la chesa, talvo a charpena, cuort a nuégl.

Crastota : Cloma ènt el!

Polet : El nu vol! (*Crastota a Polet sortan.*)

Anna : El o forsa s'anachiért anchéché.

Flurin : A nu das-cha gnégr ènt.

Chasper : Prubabel as trupeza'l.

Mengia : Ma nu'l tizchè a ziclé, el o aschino auénda.

(*Crastota vén cun Gieri.*)

Crastota : El lègva égr a chesa sènza pglier cun nogs la marenda.

Mengia : Vè no Gieri tar nogs, té stost ér adavègr anchéché da bun.

Chatrena : At lascha guster!

Chasper : Marito est fadschond usche zî gargia.

Gieri : Pers la battaglia dèja. (*Bègva.*) Que dess asser la davosa geda, ch'év fatsch gargia!

Crastota : I è bèn vègra, la chose nun è reuschégda. Grondas bravuras nun est faz. Ma par glièz nu perder il cho, Gieri. Nogs nu pégliaian an mela part.

Gieri : Strién egl sto, aschinò stessi co otramènz. Ma cur chi's tratta da femnas nu dèja angina furtuna. (*Bègva.*) — Metta ellal or d'cho, Gieri, alogra dormast pi bèn. — I nun è oter cu angion a manzénas! (*Bègva.*)

Crastota : Béch usche Gieri! Sto bî attent, alogra vén ér par tè éna geda la vègra. Bî adéna cun adats, cun resentimènt a calma, asser amiègvel a principelmènz béch lègr sfracher ènt ils migrs cul cho.

Gieri : Ev t'angrazch fiz, Crastota, a vi bèn pglier notizia d'lás tés remarkhas ad am cuntgnègr lozieva. (*Bègva.*) Ma ossa est auénda azégd, év fess bî ènt ils pècs a vi égr a chesa t'la mamma. — Giavégsch bun' execuzion, buna lavogr a stè bèn tots ansembel. (*Sorta.*)

Crastota (*cloma zieva*) : Usche riz, tanta prescha, Gieri? Péglia anch' én glas! — Davent el!

Flurin : Quella disfazza til vo a côr.

Chasper : El è tottafaz conturblo a la consternazion til fo chommas.

(*Plesch, Toni, Zon a Clo èntran. Ils spogs jan lia. Mengia èmpla ils glas ad Anna sèrva spègsa.*)

Chasper (*vers Plesch*) : Cò venal quel, chi'ns vess bod sgardino tot l'istorgia mattond il nes ènt an robas, chi nu'l zègva tiers. Che bundrizos fer at o striuno davent dil tes post?

Plesch : Ev am lègva persvader, cha Gieri féss or d'uégl, par der alogra én sén li Flurin pichond vé digl ésch. Par disfutura ol igl ésch d'cuort sgrizcho a cò am déjà faz or d'la puélvra. I è sto la furtuna, cha Gieri o tschif il gitéder a béch mè.

Chasper : Glièz bèn! Oramai chi è i zò tot bèn, schi lèns par-duner il tés melagardo agégr er scha l'intenzion éra buna.

Crastota : Ad ossa gné no vé d'la mègsa.

Chatrena : Pgliè a mangè, i è ancha plé an s-chaffa.

Clo : Grazcha, donna Chatrena ! I'm pera, cha la bacharéja aza purto anch' otras furtunas ad algrezchas.

Crastota : I è vegra, ancha pi grondas !

Farlenda : Duos pêrs nogvs as an chatte !

Chatrena : Ad a glistess tèmp pêsch an famiglias !

Tots : Gratuleschen, gratuleschen !

Clo : Gieri è zéscht mitscho or d'porta, èl vègya gronda prescha.

Flurin : El o stî égr a chesa t'la mamma.

Chasper : A fer ils sés ampiissamènts ent la sé chombretta.

Crastota : Nun o gnanch'lî savègr cu chi è passo quista nuèz.

Flurin : La bagliaffa d'las femnas vén truésch gnaro bèn a pur-ter sclarimènt.

Mengia : Ma che rompatéstas parvéja da Gieri ! Lasche el sèz garégr l'interupzion da digestion, a — Gieri staro Gieri par adéna.

Crastota : Ad ôssa vé d'la lavogr ! Nogs an oramai azégd auénda par òz. Anch' én prosit, ad alogra cun schlantsch anavant.

Tots : En prosit lis duos pêrs, eviva !

(Antant chi sortan croda la tenda.)